

BETÆNKNING**afgivet af****Finans- og Skatteudvalget****vedrørende****Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2015 om ændring af landstingslov om
indkomstskat**

(Fritagelse for selskabsskat, pengeinstitutters hensættelser til tab og justering af
bruttoskatteordning)

(Medlem af Naalakkersuisut for Finanser og Råstoffer)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Finans og Skatteudvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Jens Immanuelson (Siumut) formand

Inatsisartutmedlem Steen Lyng (Atassut) næstformand

Inatsisartutmedlem Jess Svane (Siumut)

Inatsisartutmedlem Tillie Martinussen (Demokraterne)

Inatsisartutmedlem Naaja H. Nathanielsen (Inuit Ataqatigiit)

Inatsisartutmedlem Sara Olsvig (Inuit Ataqatigiit)

Inatsisartutmedlem Peter Olsen (Inuit Ataqatigiit)

Udvalget har efter 1. behandlingen på EM15 gennemgået forslaget.

1. Forslagenes indhold og formål

Nærværende forslag indeholder tre elementer.

1. Skattefritagelse

Inatsisartut tilsluttede sig ved EM 2012/113, at der skulle fremlægges forslag til ændring af skattelovgivningen med henblik på at give mulighed for, at der i tilladelser udstedt i henhold

til vandkraftloven på samme måde, som det nu er tilfældet med tilladelser udstedt i henhold til råstofloven, kan fastsættes et vederlag til afløsning af selskabsbeskatningen.

Naalakkersuisut foreslår, at der i tilladelser udstedt i henhold til vandkraftloven kan fastsættes et vederlag til afløsning af selskabsbeskatningen. I landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat, som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. nr. 10 af 29. november 2013, foretages derfor følgende ændring:

1. § 3, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Beskatning af selskaber og virksomheder, der er meddelt tilladelse til udnyttelse i henhold til inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, eller lov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi, bortfalder i det omfang, det følger af rettighedshaverens tilladelse”.

Forslaget skal ses i sammenhæng med § 12 i Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi.

2. Hensættelser til tab

Forslagets punkt 2 angår pengeinstitutternes og kreditforeningernes fradrag for tab på debitorer.

Pengeinstitutter har efter praksis som særordning mulighed for med skattemæssig virkning, at fradrage hensættelser til tab på udlån. Denne særordning for pengeinstitutter og kreditforeninger har ikke hidtil været lovreguleret. Henset til, at der er tale om en ikke uvæsentlig afvigelse fra de generelle principper vedrørende fradrag for tab, finder Naalakkersuisut det rigtigst at regulere denne afvigelse ved lov.

Med ændringen ønsker Naalakkersuisut at styrke sammenhængen mellem de regnskabs- og skattemæssige registreringer af tab og hensættelser.

3. Bruttoskatteordningen

Bruttoskatteordningen har til formål at forenkle skatteadministrationen i forhold til visse typer af udefra kommende arbejdskraft. Forenklingen består i, at de pågældende alene skal betale en endelig skat på 35 procent af deres bruttoindkomst, og at medarbejderne ikke skal indgive selvangivelser til skatteforvaltningen. Ved beregningen af skattetilsvaret tages der ikke hensyn til personfradrag, rentefradrag m.v.

Det foreslås, at bruttoskatteydere med en indkomst på mindre end 350.000 kr. ikke beskattes af renteindtægter og –udgifter samt udbytter, som hidrører fra kilder uden for Grønland.

Andre indkomster beskattes som hidtil. Er den bruttoskattepligtige indkomst 350.000 kr. eller mere beskattes renteindtægter og –udgifter samt udbytter fra kilder uden for Grønland ligeledes som hidtil. Forenklingen af bruttoskatteordningen forventes at mindske

skatteforvaltningens administrative opgaver med ligning af selvangivelser og udsendelse af slutopgørelser.

2. Udvalgets behandling af forslaget

Ad 1. Skattefritagelse.

Den 26. november 2012 vedtog Inatsisartut følgende beslutningsforslag fremsat af daværende Naalakkersuisoq for Erhverv og Råstoffer:

”Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fortsætte drøftelser med Alcoa Inc. vedrørende et muligt vandkraftbaseret aluminiumsprojekt ved Maniitsoq ud fra følgende rammevilkår og betingelser:”

Som det femte punkt under listen over de nævnte rammevilkår og betingelser for forslaget var under afstemningstemaet anført:

”5. Ændring af skattelovgivningen og vandkraftloven: Naalakkersuisut fremlægger på FM 2013 forslag til ændring af skattelovgivningen og vandkraftloven med henblik på at give mulighed for, at der i tilladelser udstedt i henhold til vandkraftloven på samme måde, som det nu er tilfældet med tilladelser udstedt i henhold til råstofloven, kan fastsættes et mindst lige så byrdefuldt vederlag til afløsning af selskabsbeskatningen. Projektet fritages for stempelafgifter i anlægsfasen.”

Under førstebehandlingen af nærværende forslag blev der spurgt ind til det forhold, at det af forslaget ikke fremgår, om forslaget lever op til ovenfor nævnte betingelser om, at de vederlag, der skal fastsættes i forbindelse med en skattefritagelse, er mindst lige så byrdefulde, som en beskatning ville have været. Naalakkersuisoq for området ikke kunne svare på dette spørgsmål under forslagens førstebehandling. Udvalget anser afklaringen af dette spørgsmål særdeles relevant, da det indgik som særskilt rammevilkår og betingelse for beslutningen om skattefritagelse.

Finans- og Skatteudvalget har derfor i brev af 31. oktober 2015 anmodet Naalakkersuisut om at fremsende en skriftlig besvarelse af spørgsmålet om, hvordan nærværende lovforslags punkt 1 om skattefritagelse sikrer, at det vederlag, som skal træde i stedet for selskabsskatten, vil være mindst lige så byrdefuldt. (se bilag 1).

Ad 2. Hensættelser til tab

Hensigten med denne bestemmelse er at sikre, at den gældende praksis med pengeinstitutters og kreditforeningers mulighed for med skattemæssig virkning, at fradrage hensættelser til tab på udlån. Denne særordning for pengeinstitutter har hidtil ikke været lovreguleret. Der er altså tale om sikring af lovgrundlaget for den skattemæssige opgørelse af tab, hvor de af Finanstilsynet fastsatte regnskabsretlige principper, som gælder for pengeinstitutters og kreditforeningers hensættelser til tab, nu også danner grundlag for den skattemæssige opgørelse.

Udvalget kan se det hensigtsmæssige i dette, og skal udtrykke sin tilfredshed med, at der i den forbindelse samtidigt tilsikres anvendelse af et ensartet opgørelsesprincip. Bestemmelsen ændrer ikke på, hvad der er fradragsberettiget. Det er fortsat en forudsætning for fradrag for hensættelser for tab, at hensættelsen vedrører tab der efter skattelovgivningens almindelige regler vil være fradragsberettiget. Hensættelser, der ikke resulterer i tab, skal indtægtsføres i det skatteår dette forhold konstateres. De regnskabsretlige regler sikrer desuden, at hensættelserne i et givent år indtægtsføres pr. automatik det efterfølgende år, og på den måde sikrer en rullende opgørelse af hensættelserne.

Kort fortalt er forslaget formål at ensarte, hvornår de omtalte tab skal indregnes i den skattemæssige opgørelse. Udvalget har derfor ingen grund til at anlægge en anden vurdering af forslaget provenumæssige konsekvenser.

Ad. 3. Bruttoskatteordningen

Om bortfald af beskatning af renteindtægter og –udgifter samt udbytter fra kilder uden for Grønland.

Det foreslås, at bruttoskatteydere med en indkomst på mindre end 350.000 kr. ikke beskattes af renteindtægter og –udgifter samt udbytter, som hidrører fra kilder uden for Grønland.

Er den bruttoskattepligtige indkomst 350.000 kr. eller mere beskattes renteindtægter og –udgifter samt udbytter fra kilder uden for Grønland som hidtil.

Bestemmelsen vil gælde for fysiske personer som nævnt i § 72 a, stk. 1 i indkomstskatteloven. I denne omtales skattepligtige fysiske personer, der som led i et ansættelsesforhold udfører arbejde i forbindelse med projekteringsopgaver, bygge- og anlægsopgaver samt installations- og monteringsopgaver uden for eksisterende byer og bygder, og som ikke har været skattepligtig til en kommune her i landet i de seneste 6 forudgående måneder. Indkomstskattepligten vedrørende den oppebårne indkomst er endegyldigt opfyldt ved den erlagte skat.

Finans- og Skatteudvalget konstaterer, at bestemmelsen ikke vil gælde for fysiske personer som nævnt i § 72 b, stk. 1 i samme lov. I denne omtales personer, der som led i et ansættelsesforhold i overvejende grad udfører konkrete arbejdsopgaver med tilknytning til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer.

Udvalget forstår det sådan, at formålet med forenklingen af bruttoskatteordningen er at mindske skatteforvaltningens administrative opgaver med ligning af selvangivelser og udsendelse af slutopgørelser. Det er derfor udvalgets forventning, at sondringen mellem bruttoskatteydere efter § 72 a og § 72 b samt kravet om at ordningen gælder for dem der har bruttoskattepligtig indkomst på under 350.000 kr., alene er fastsat med henblik på at opnå ligevægt i afvejningen af Selvstyrets ressourceanvendelse og forventede provenu.

Finans- og Skatteudvalget ønsker til forslaget 2. behandling Naalakkersuisuts kommentarer til dette?

Om selvangivelse.

Har en fysisk person alene indkomst som nævnt i stk. 1 eller 5 og § 15, stk. 4, kan personen uanset § 16 i landstingslov om forvaltning af skatter undlade at indgive selvangivelse. Denne bestemmelse synes at være i tråd med den ovennævnte oplysning om, at indkomstskattepligten vedrørende den oppebårne indkomst er endegyldigt opfyldt ved den erlagte skat. Desuden forventer Naalakkersuisut at forenklingen af bruttoskatteordningen vil mindske skatteforvaltningens administrative opgaver med ligning af selvangivelser og udsendelse af slutopgørelser.

3. Forslagenes økonomiske konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have nævneværdige konsekvenser af nogen art. Udvalget finder ikke grundlag til at anlægge en anden vurdering.

4. Udvalgets indstillinger

Et flertal i Finansudvalget bestående af repræsentanter for Siumut, Atassut og Demokraterne indstiller forslaget til vedtagelse af Inatsisartut.

Et mindretal i udvalget bestående af repræsentanter for Inuit Ataqatigiit skal om forslaget bemærke følgende:

Inuit Ataqatigiit har alene problemer med lovforslagets § 3, stk. 3, der lyder: ”Beskatning af selskaber og virksomheder, der er meddelt tilladelse til udnyttelse i henhold til Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, eller Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi, bortfalder i det omfang, det følger af rettighedshaverens tilladelse.”

Inuit Ataqatigiit mener at denne formulering strider imod den beslutning der blev truffet af Inatsisartut i efteråret 2012, og som Naalakkersuisut ellers henviser til. Inatsisartut vedtog dengang, at visse selskaber kan fritages for selskabsskat og i stedet pålægges et vederlag. Både det daværende Naalakkersuisut og det daværende erhvervsudvalg slog fast, at dette vederlag skulle være mindst lige så byrdefuldt som selskabsskatten. Men dette klare krav bliver nu ignorere af såvel Naalakkersuisut som koalitionen partier. Vi finder dette overraskende og skuffende. Vi skal minde om hvad det daværende Naalakkersuisut udtalte i 2012

http://inatsisartut.gl/dvd/EM2012/pdf/media/627954/pkt113_em2012_alcoa_bet_2beh_dk.pdf
f:

”For så vidt angår selskabsbeskatningen vil denne teknisk kunne omlægges til et vederlag gennem en ændring af skattelovgivningen, hvor der gives hjemmel til i udnyttelsestilladelsen for vandkraft at fastsætte vederlag til afløsning af selskabsskatten - på samme måde som det i dag er muligt i tilladelser efter råstofloven at indsætte sådanne vederlagsbestemmelser. En sådan model ville give et værn mod stigninger i selskabsbeskatningen i tilladelses perioden. Naalakkersuisut medvirker gerne til en omlægning fra selskabsskat til vederlag. Modellen er, at både

*vandkraftdelen og aluminiumssmelteren skal drives i regi af det samme grønlandsk registrerede selskab, der så kommer til at betale et overskudsbaseret vederlag. En sådan løsning vil kræve justeringer i skatteloven og vandkraftloven. Det betyder imidlertid ikke, at Naalakkersuisut er sindet at acceptere **et vederlag, der er lavere end den nuværende selskabsskat**. Vederlaget skal derfor være mindst **lige** så **byrdefuldt** som selskabsskatten. Naalakkersuisut agter ikke at imødekomme ønsker om lavere beskatning af et enkelt selskab end af øvrige, da det vil medføre en betydelig risiko for at andre selskaber også vil stille krav om særlige skattemæssige begunstigelser. Konsekvenserne for Landskassen heraf vil kunne blive betydelige”.*

Inuit Ataatigiit vil gerne arbejde for at gøre vores land mere konkurrencedygtigt og har stabile rammevilkår for erhvervslivet. Men det nuværende Naalakkersuisut har ikke kunne redegøre for deres holdningsskifte og har ikke fremlagt nogen som helst argumenter for, at situationen i dag er anderledes end for 3 år siden. Inuit Ataatigiit skal derfor indstille forslaget til forkastelse, jo mindre at Naalakkersuisut inden tredjebehandlingen fremsætter ændringsforslag der fastslår, at et eventuelt vederlag skal være mindst lige så byrdefuldt som selskabsskatten. Ellers frygter vi et ”ræs mod bunden”, hvor der fra selskabernes side går sport i at opnå det lavest mulige vederlag. Det er Inuit Ataatigiits opfattelse, at selskaber ellers gerne bidrager med skatter og vederlag, så længe disse er kendte og rimelige. Derudover sætter selskaber stabilitet højt. Inuit Ataatigiit vil bede de øvrige partier genoverveje deres holdning og genindstille forslaget til udvalgsbehandling inden tredjebehandlingen med henblik på at opnå enighed om vores vederlagspolitik som land.

Et mindretal i udvalget bestående af repræsentanter for Inuit Ataatigiit indstiller forslaget til forkastelse af Inatsisartut.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Jens Immanuelson,
formand

Steen Lynge

Jess Svane

Tillie Martinussen

Naaja Nathanielsen

Sara Olsvig

Peter P. Olsen